

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/33/2016
Identifikačné číslo spisu: 7015200873
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7015200873.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: P33, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Stierova 17, zast. Advokátskou kanceláriou Agile & Clever, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Rázusova 49, za ktorú koná konateľ a advokát JUDr. Tomáš Petraško, proti žalovanému Ústrednému inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0861/99/2014 zo dňa 15.05.2015, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/80/2015-44 zo dňa 25.02.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/80/2015-44 zo dňa 25.02.2016 p o t v r d z u j e.
Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0861/99/2014 zo dňa 15.05.2015, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu, ktorý vystupoval pod obchodným menom LIME SHOP, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Dvorkinova 4, a bolo potvrdené rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. P/0258/05/2014 zo dňa 22.10.2014 o uložení pokuty vo výške 400,- eur podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) pre porušenie § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa. Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 05.09.2014 a 25.09.2014 v prevádzkarni Bižutéria PINKY CLUB, 1. mája 41, OC STOP SHOP, Liptovský Mikuláš zistené, že v ponuke na predaj pre spotrebiteľa sa nachádzalo 9 druhov výrobkov v celkovej hodnote 328 €, ktoré neboli označené údajmi o výrobcovi alebo aj dovozcovi alebo dodávateľovi. Jednalo sa o nasledovné druhy výrobkov:

3 ks retiazka á 6,90 € v celkovej hodnote 20,70 €

3 ks retiazka á 13,90 €, v celkovej hodnote 41,70 €
4 ks retiazka s priveskom kostra á 8,30 €, v celkovej hodnote 33,20 €
4 ks retiazka s priveskom - srdiečko á 9,90 €, v celkovej hodnote 39,60 €
4 ks retiazka dutá á 8,30 €, v celkovej hodnote 33,20 €
5 ks retiazka s náušnicami v tvare hviezdy á 10,90 €, v celkovej hodnote 54,50 €
6 ks náramok á 5,30 €, v celkovej hodnote 31,80 €
5 ks náušnice v tvare srdiečka á 8,30 €
6 ks náušnice v tvare slzy á 5,30 €, v celkovej hodnote 31,80 €.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca v podanej žalobe predovšetkým namietal, že ustanovenie § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa bližšie nešpecifikuje spôsob, akým má byť predávaný výrobok zreteľne označený údajom o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi. Ďalej namietal, že iba samotný údaj o výrobcovi bez ostatných informácií uvedených v § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa nemá pre spotrebiteľa veľkú výpovednú hodnotu pre rozhodnutie o kúpe. Podľa žalobcu by bolo nelogické, aby pre splnenie zákonnej povinnosti predávajúci označil priamo tovar iba informáciou o výrobcovi a ostatné údaje pre nedostatok miesta uvádzal v príbalových letákoch. Podľa jeho názoru zákonom stanovené informácie majú pre spotrebiteľa zmysel, ak sú uvedené spolu na jednej listine a ak nie je možné tovar nimi označiť, tak zákon pripúšťa aj alternatívu v poslednej vete ustanovenia § 12 ods. 2. Namietal porušenie informačnej povinnosti v zmysle § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože informačný materiál obsahujúci aj identifikáciu výrobcu a krajinu pôvodu bol umiestnený na viditeľnom mieste v predajni a bol spotrebiteľovi kedykoľvek k dispozícii, v dôsledku čoho sa spotrebiteľ ešte pred reálnym uzatvorením kúpno-predajného vzťahu mal možnosť oboznámiť sa s informáciami o výrobku a informačný materiál sa tiež automaticky predkladal spotrebiteľovi pri pokladni pri predaji.

Z gramatického výkladu ustanovenia § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa (legislatívny text: „Predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený“) nesporne podľa názoru súdu vyplýva, že údaje uvedené v tomto ustanovení sa musia nachádzať priamo na výrobku, teda výrobok nimi musí byť označený. Spôsob zreteľného označenia predávaného výrobku požadovanými údajmi toto ustanovenie neupravuje, preto je vecou predávajúceho, akým spôsobom zabezpečí splnenie tejto zákonnej povinnosti. Môže ísť o akúkoľvek formu zreteľného označenia výrobku, ktorú uviedol aj žalovaný vo svojom vyjadrení (napr. informácie natlačené priamo na výrobku, poskytnuté na papierovom alebo samolepiacom štítku, na obale, v ktorom je výrobok zabalený, a pod.). Je nesporné, že ani jeden z deviatich druhov výrobkov, ktoré boli predmetom kontroly zo strany inšpektorov Slovenskej obchodnej inšpekcie, nebol označený zákonom požadovaným údajom o výrobcovi alebo aj dovozcovi alebo dodávateľovi. Súd nie je oprávnený posudzovať, či inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie mali svoju kontrolu v prevádzke žalobcu zamerať na plnenie všetkých informačných povinností predávajúceho v zmysle § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, alebo či boli oprávnení kontrolovať dodržiavanie informačných povinností predávajúceho iba vo vzťahu k údajom o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi. Obsahové zameranie kontroly je výsostným právom Slovenskej obchodnej inšpekcie ako orgánu kontroly vnútorného trhu (§ 3 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa. Absencia zreteľného označenia predávaných výrobkov údajom o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi predstavuje porušenie ustanovenia § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, čím je splnená zákonná podmienka pre uloženie sankcie v zmysle § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Kontrolované výrobky nemali taký charakter, aby ich nebolo možné označiť zákonom požadovaným údajom, a preto aplikácia poslednej vety ustanovenia § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa neprichádzala do úvahy. Ako nedôvodnú hodnotil Krajský súd aj žalobnú námietku žalobcu, podľa ktorej žalovaný v konaní nerešpektoval zásadu materiálnej rovnosti účastníkov konania upravenú v ustanovení § 3 ods. 5 zákona o správnom konaní. Krajský súd zistil, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, preto podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že zákonné ustanovenie § 12 ods. 2 presne definuje, čo má byť v označení tovaru, a keď to nie je možné,

tak má na požiadanie orgánu dozoru alebo spotrebiteľa oznámiť alebo zdokumentovať údaje o výrobku. Máme zato, že iba údaj o výrobcovi bez ostatných informácií nemá pre spotrebiteľa veľkú výpovednú hodnotu pre rozhodnutie o kúpe. Je nelogické, aby pre splnenie zákonnej povinnosti predávajúci označil tovar (priamo) iba informáciou o výrobcovi a ostatné údaje pre nedostatok miesta uvádzal v príbalových letákoch. Zákom ustanovené informácie majú pre spotrebiteľa zmysel ak sú uvedené spolu (v celku) na jednej listine, a ak nie je možné tovar nimi označiť (zväčša pôjde o veľkosť, charakter výrobku), tak zákon pripúšťa alternatívu (§ 12 ods. 2 posledná veta „Predávajúci je povinný na požiadanie orgánu dozoru alebo spotrebiteľa oznámiť alebo zdokumentovať údaje o výrobku, ak ho nemožno označiť“).

Žalobca v prevádzkarni Bižutéria PINKY CLUB, l. mája 41, OC STOP SHOP, Liptovský Mikuláš neporušil v čase kontroly informačnú povinnosť v zmysle § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa. Informačný materiál, ktorý obsahoval základnú charakteristiku výrobku, identifikáciu výrobcu, krajinu pôvodu a podmienky pre uplatnenie reklamácie bol umiestnený na viditeľnom mieste v predajni a spotrebiteľovi bol kedykoľvek dostupný. Spotrebiteľ sa teda ešte pred reálnym uzatvorením kúpno-predajného vzťahu mal možnosť oboznámiť s informáciami o výrobku. Informačný materiál sa tiež automaticky predkladá spotrebiteľovi pri pokladni pri predaji a zabalí spolu s tovarom do priehľadného obalu.

Právny zástupca žalobcu nemal žiaden dôvod na tom, aby maril priebeh konania, resp. aby nebol prítomný na pojednávaní, práve naopak pojednávania sa chcel zúčastniť, ale ... Advokátska kancelária nedisponovala oznámením o uložení zásielky na pošte, o zásielke nevedela, a teda zásielku si ani nemohla ísť prevziať na poštu. Postup poštového doručovateľa ohľadne tejto zásielky bol šetrený priamo s vedúcou príslušnej pošty, ktorá uviedla, že pošta nevie preveriť skutočnosť, či poštový doručovateľ vhodil do poštovej schránky advokátskej kancelárie oznámenie o uložení zásielky na pošte. Celú túto „poštovú záhadu“ považujeme za veľkú nepríjemnosť a nevieme ju reálne vysvetliť, keď na druhej strane písomná korešpondencia zo strany správnych orgánov, súdu prvého stupňa bola riadne doručovaná a preberaná na adrese sídla advokátskej kancelárie.

Napadnutý rozsudok prvostupňového súdu považuje žalobca po stránke právnej aj vecnej za nesprávny. Je toho názoru, že rozsudok je nepreskúmateľný a zmätočný pre rozpory v argumentácii. Rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže súd sa vôbec nezaoberal právnou argumentáciou žalobcu a jednoducho sa iba stotožnil s právnym stanoviskom správnych orgánov. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 27.05.2016 k odvolaniu žalobcu zhrnul, že žalovaný sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že rozhodnutie je nezákonné. Má za to, že rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu netrpí takými vadami, ktoré by boli dôvodom na jeho zrušenie z titulu § 250j ods. 2 písm. a), d), e) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v platnom znení. Postup a správne uváženie žalovaného bolo súladné so zásadou „secundum et intra legem“, ako aj s pravidlami logického myslenia a nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Podklady pre daný úsudok boli zistené úplne a riadnymi procesnými postupmi. Pokuta bola uložená vo výške, ktorá zodpovedá zistenému skutkovému stavu, s prihliadnutím na zákonom stanovené kritéria v zmysle ustanovenia § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Výrok napadnutého rozhodnutia je jasný, presný a zrozumiteľný, v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje logickú a právnú argumentáciu, v zmysle ktorej je umožnené priemernému adresátovi pochopiť, na základe akých skutočností bol zistený skutkový stav, správnosť aplikovaných právnych noriem a právne závery nevybočujúce z logiky aplikácie práva a vedúce k myšlienke obsiahnutej vo výrokovvej časti rozhodnutia. Žalovaný má za to, že dostatočne vymedzil predmet konania a následne podal zrozumiteľný výklad, z ktorých ustanovení zákona vychádzal a prečo pod ne podradil zistený skutkový stav. Žalovaný sa nestotožňuje s argumentom žalobcu, že správny orgán urobil nesprávne právne závery, nakoľko má za to, že rozhodnutie správneho orgánu vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, nedošlo k subsumovaniu skutkového stavu pod normu hmotného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu, nedošlo k použitiu

nesprávnej právnej normy, či k jej nesprávnej interpretácii, ani k jej nesprávnemu aplikovaniu na zistený skutkový stav. Žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave č. SK/0861/99/2014 zo dňa 15.05.2015 a rozhodnutie inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. P/0258/05/2014 zo dňa 22.10.2014 boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi, a preto žalovaná navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk <., rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Najvyšší súd z obsahu spisu zistil, že žaloba i odvolanie boli podané včas. Nezistil procesné pochybenia ani v časti trov konania. Preto pristúpil k meritórnemu preskúmaniu odvolania.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 12 ods. 2 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu vydania rozhodnutia dňa 22.10.2014, predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi, o miere alebo o množstve, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečnosti, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, o podmienkach uchovávaní a skladovania výrobku, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou alebo informáciami podľa osobitných predpisov. Predávajúci je povinný na požiadanie orgánu dozoru alebo spotrebiteľa oznámiť alebo zdokumentovať údaje o výrobku, ak ho nemožno označiť.

Najvyšší súd sa stotožnil so žalovaným i krajským súdom, že údaje o výrobcovi, dovozcovi alebo dodávateľovi, v tomto prípade: Krajina pôvodu Čína, Výrobca: JOHAN, TAI PEI mali byť uvedené pri predávanom výrobku ešte pred uskutočnením predaja. Ide o základné informačné údaje pre spotrebiteľa. Označenie na papierovom štítku iba názvom „Pinky Club“ nebolo dostatočné. Údaje o výrobcovi alebo dovozcovi bižutérie musia byť uvedené pri výrobku, ešte pred uskutočnením predaja.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech v konaní nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.